

PRÁVNÍCI, TO JSOU MOUDŘÍ LIDÉ...

Čtvrtek, 22 března 2007

V jednom malém městě povolal právník k soudu jako svědku jednu starou paní. Když slohla přísahu, ptá se jí: "Paní Čermáková, znáte mne?" "Ale ano, samozřejmě. Zná vás od plenek. A abych pravdu řekl, jste pro mne velkým zklamáním.

Lete, zahýbáte své ženě, manipulujete lidmi, pomlouváte je. Myslíte si, že jste velké zvíře, a tímto jste tak pitomým nedejme, že z vás nikdy nebude nic než mizerný maloměstský právník."

Právník vytěštil oči. Když se vzpamatoval z prvního šoku, rychle se ptá: "Paní Čermáková, znáte právníka zlovaného?" "Ano, znám pana Vorlíka, je z doby, kdy neuměl chodit. Občas jsem ho jeho rodička hlídala. A i v něm jsem se zklamala. Je to lenoch, udavač a piják. Nedokáže s nikým slušně vycházet a jeho právnícké znalosti jsou tak mizerné, že bez uplácení nikdy nic nedokázal." V tu chvíli soudce zabušil kládívkem a vyřádal si ticho v soudní síni. Zavolal si oba právníky k sobě a povídá jim tiše: "Pánové, pokud se kdokoliv z vás zeptá té paní, jestli mě zná, dám ho okamžitě zavěsit pro pohrdání soudem!" Dva právníci šli na vešmě. Porušili si každé kávu a vytáhli sendviče. Servírka přiběhla a povídá: "Pánové, tady ne konzumovat vlastní potraviny!" Oba právníci se na sebe jen podívali, pokrčili rameny a vyměnili si sendviče.

Devětaosmdesátiletý děda se necítil dobře. K lékaři nechtěl jít, ale rodina ho donutila a tak řekl: "Nemohu chodit, řekl otrávený doktorovi. "Dobře vím, co mi je." "Skutečně?" podivil se lékař. "Jistě, odpovídal děda. "Je to jen přechodné státní."